

SUBMITTED BY

Irmgard

ON

21.06.2013

0% / 8 Stimmen

Să o fac - sau nu?

O fac! Nu o fac! O fac? Nu o fac?

A ieși în lume, a te apropia de ceilalți, necesită efort. Ce va gândi ea/el dacă vin brusc și dau exemplu prin credința mea sau povestesc ceva despre ea?

Acest articol este un articol din revista „Forum Heft”.

Nu sunt Billy Graham și am rețineri în a mă apropia de oameni...

Îmi amintesc foarte bine când, la vârsta de 17 ani, mergeam la grupul de tineret. Pe atunci, în perioada Adventului, se organizau mereu acțiuni în aer liber. În programul grupului de tineret, acestea erau denumite „evangelistice”. Asta însemna că, înarmați cu chitara, ne îndreptam spre cea mai mare adunare de oameni din apropiere, cântam cântece și prezentam o scenetă. La primele ieșiri, mi-a fost greu să-mi depășesc reținerea. Apoi a devenit cumva mai ușor. Și, cu timpul, a pierdut din farmec, așa că nu am mai participat.

Câțiva ani mai târziu, după ce am terminat școala biblică și am început primul meu post de predicator, eram eu însumi lider de grup de tineret. În grup erau câțiva băieți care erau niște „campioni” ai evanghelizării. Într-o seară, au venit cu ideea că am putea face un sondaj în sat pentru a afla de ce ei (cei chestionați) nu cred în Isus.

1. Cum să reacționez?

Pe de o parte, ar trebui să ieșim în lume. Voiam să-i câștig pe oameni pentru Isus (și să fiu un model pentru tineri). Pe de altă parte, nu sunt Billy Graham și am rețineri în a mă apropia de oameni. Am pornit în grupuri de câte doi sau trei. Așa s-a întâmplat ceea ce trebuia să se întâmple. La prima ușă m-a așteptat măcelarul. I-am pus întrebările din chestionar. Una dintre ele era: „De ce nu credeți în Isus?”. A urmat o discuție extrem de interesantă, în care el nu s-a abătut de la punctul său de vedere, iar eu nu m-am abătut de la al meu. În ciuda respingerii sale față de Isus, mi-a povestit surprinzător de multe lucruri din viața sa, tot ce trăise, de ce nu putea să creadă și de ce creștinii îl scoteau din sărite. După ce i-am urat o zi bună, m-am îndreptat spre următoarea adresă. Pentru mai târziu în seara aceea, planificasem o discuție și un moment de rugăciune în sala tinerilor. A fost interesant să ascultăm ce a trăit fiecare. Pentru mine a fost foarte important să reflectez, în propriile cuvinte, la modul în care am trăit sondajul, la bucuria, suferința sau frica pe care le-am simțit în timpul acestuia. Le-a făcut bine și celorlalți să audă cum s-a descurcat un predicator.

2. Depășirea barierelor

Aveam două probleme de rezolvat. În primul rând, trebuia să mă las cuprins de această aventură, deși, din fire, eram o persoană rezervată (mai întâi să cresc eu însumi în credință, să-mi pun în ordine relațiile etc.). A doua barieră pe care trebuia să o depășesc era întrebarea: ce înseamnă „a ieși în lume”?

Imaginea pe care o aveam până atunci era legată de „acțiuni planificate”. Astăzi, pentru mine, există o gamă mai largă, multe fațete. A ieși în lume înseamnă pentru mine astăzi să nu mai privatizez credința, ci să le povestesc semenilor mei sau să le arăt prin exemplu, într-un mod natural și convingător (adaptat situației), ce înseamnă să fii creștin. Trec de la o atitudine de consum la una de producție. Dar atunci următorul gând îmi bate deja la ușă.

3. De ce îmi fac asta?

În ședința redacțională ne-am întrebat care este echilibrul sănătos între a ieși în lume și a ne odihni (a nu face nimic, măcar o dată, cu conștiința curată). Fiecare monedă are două fețe. Când ne uităm la o față, cealaltă rămâne în fundal. Dar ea este totuși acolo. Acum există curente de gândire care pun un accent foarte puternic pe odihna în Duhul, pe a fi ca Maria la picioarele lui Isus. Oamenii de tipul Marta reacționează sensibil la asta: „O, Doamne, spune-le acestor creștini că eu mă ostenesc pentru Tine și că ar trebui să mă ajute puțin.”

Echilibrul sănătos este Isus. Însă, de îndată ce ne abatem de la acest echilibru, începem să ne comparăm. Dintr-odată, ceilalți par să se descurce mai bine și ne întrebăm: „De ce îmi fac asta?” Compararea are marele dezavantaj că, în acel moment, vedem doar o singură față a monedei.

4. Ce am învățat?

În ultimii ani de viață creștină, am descoperit bucuria în Isus. Când ies afară și mă apropiu de semenii mei, mă bucur pentru toți creștinii care au nevoie de o perioadă de odihnă. Căci odihna înseamnă să te rogi și să veghezi asupra propriei vieți de credință (și a celorlalți), pentru a nu cădea în ispită. Când am o perioadă de odihnă, mă rog pentru creștinii care ies în lume.

Putem ieși în lume prin întâlnirile de femei, cercurile de rugăciune, grupurile de tineri, „Ameisli” etc. A ieși în lume nu este o metodă, ci un stil de viață.

Echilibrul sănătos înseamnă să ducem o viață alături de Isus. Dacă facem acest lucru acolo unde avem darurile noastre, nu ne vom suprasolicita. Dimpotrivă: ne vom completa reciproc și, ceea

ce este cel mai important, vom deveni împlinitori ai Cuvântului (Iacov 1). Punctul crucial este adesea faptul că nu știm ce putem face, unde ne sunt darurile. Adesea comparăm ceea ce nu avem cu ceea ce au alții. Atunci Maria se opune Marthei. Consecința este că centrul nu mai este Isus, ci noi înșine. Centrul nu mai este ascultarea și fapta, ci justificarea noastră pentru faptul că suntem așa sau altfel. O altă consecință este că cei din jurul nostru observă cum ne comportăm unii cu alții. Ei își pierd interesul pentru o întâlnire cu Isus. De aceea este important să avem în noi atât latura Mariei, cât și pe cea a Marthei. Avem nevoie de ambele fețe ale monedei. Isus este centrul.

5. În încheiere, încă un lucru...

Experiențele trăite până acum cu Isus mă motivează. Chiar dacă, în unele momente, a trebuit să mă depășesc pe mine însumi. Privind înapoi, trebuie să spun: „Uau, am făcut asta sau aia...” și mă umple o bucurie. Experiențele se pot „vinde” mai bine în mărturii. Pot să-i motivez pe alții, în loc să-i pun sub presiune.

Vreau să trăiesc ceva împreună cu Dumnezeu. Și pot face asta doar dacă trăiesc în mod conștient ambele fețe ale monedei. Tu cum trăiești aceste două fețe?

Să o fac – să nu o fac_YW

Bibliografie

- **Conținut și imagine:** Forum Kind, numărul 2/02, paginile 5 și 6. A te apropia în mod activ de ceilalți într-o misiune necesită efort. În viața unui creștin ar trebui să existe un echilibru între liniște și evanghelizare. © Copyright www.forum-kind.ch
- **Autor:** Thomas Gasser

Weitere Informationen

Etichete

Forum

Vârsta

13-16 ani

Număr de participanți

Nu există date disponibile.

Biblia

Subiect:

Material

Multă muncă

Descărcare fișier

Fișier disponibil pentru
descărcare

KI Generierter Inhalt

Conținut

Etichete

Vârsta

Număr de participanți

Biblia

Material